

Folketingets Retsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2015 - 7638

Doknr.
277122

Dato
05-11-2015

Folketingets Retsudvalg har d. 14.10.2015 stillet følgende spørgsmål nr. 21 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål nr. 21:

"Vil ministeren redegøre for, hvordan det kan lade sig gøre, at en person, som er dømt for pædofili og anbragt på Kofoedsminde, kan fortsætte med at krænke mindreårige piger på internettet, på trods af at det af dommen fremgår, at personen ikke må have adgang til mobiltelefoner eller internet uden opsyn, jf. artiklen "Min tillid vakler" fra Ekstra Bladet den 8. oktober 2015, herunder redegøre for hvilke myndigheder der har svigtet og ikke levet op til deres ansvar i denne og de lignende sager, der fremgår af artiklen?"

Svar:

Jeg har til Social- og Indenrigsudvalget svaret på et lignende spørgsmål, jf. alm. del spørgsmål 4 i samlingen 2015/16.

Der oplyste jeg følgende:

"Jeg deler spørgers store bekymring over, at en domsanbragt på Kofoedsminde har skaffet sig privat adgang til internet samt mobiltelefon til trods for, at der er bestemmelser i den strafferetslige afgørelse om, at personen ikke må have det. En adgang til internet og mobiltelefon beboeren endda har brugt til krænkende dialog med, hvad beboeren har troet, var mindreårige piger. Det er helt uacceptabelt.

Til brug for besvarelsen har Social- og Indenrigsministeriet indhentet bidrag fra Region Sjælland, som er driftsherre for Kofoedsminde. Region Sjælland oplyser bl.a. følgende om, hvordan situationen på Kofoedsminde kunne opstå:

"Når det kunne ske, at beboeren fik adgang til nettet er årsagen, at beboeren har ophold i et § 108 tilbud efter serviceloven, hvor han bor side om side med andre beboere, der ikke har tilsvarende domsvilkår, men har ret til at benytte elektronisk kommunikation.

Ud af aktuelt 51 indskrevne på Kofoedsminde, har kun to beboere dom til overvåget benyttelse af elektronisk kommunikationsudstyr.

Beboerne på Kofoedsminde er afskåret fra omverdenen, men på institutionens område færdes alle beboerne imellem hinanden. Det betyder, at de pågældende beboere benytter de samme opholds- og arbejdsrum, som de øvrige beboere.

Kombinationen af beboernes ret til at bevæge sig frit imellem hinanden og den teknologiske udvikling på telekommunikationsområdet, hvor enheder til mobil kommunikati-

on bliver stadig mindre, gør det i praksis vanskeligt at forhindre beboerne i, at låne og sælge mobilt udstyr til hinanden.

Kofoedsminde har efter den 1. juli 2013 haft lovhjemmel til, ved konkret mistanke at gribe kriminalpræventivt ind over for beboerne. Bestemmelserne efter § 124a har siden lovens ikrafttrædelse været anvendt 19 gange. Fire gange er der fundet ulovligt elektronisk udstyr, fire gange er fundet øvrige ulovlige effekter og 11 gange har indgrebene ikke ført til beslaglæggelser.

I den pågældende sag blev der igangsat ransagning hos beboeren straks efter, at Kofoedsminde var blevet kontaktet af journalisten fra Jagten. Under ransagningen fandt man blandt andet en mobiltelefon. Beboeren blev efterfølgende meldt til politiet.”

Det er Socialtilsyn Øst, som fører det driftsorienterede tilsyn med Kofoedsminde. Ministeren har indhentet bidrag fra tilsynet ift. deres tilsynsarbejde på Kofoedsminde. Socialtilsyn Øst har bl.a. oplyst følgende:

”I forbindelse Socialtilsyn Østs tilsyn med Kofoedsminde i 2015, har der været afholdt flere møder med ledelsen på tilbuddet, herunder møder med fokus på tilbuddets forpligtelse til at fremsende ovennævnte indberetninger om magtanvendelser til socialtilsynet.

Der har været særligt fokus på magtanvendelser med udgangspunkt i SEL §§ 137 G, 137 H og 137 I, da det i dialogen med tilbuddet blev konstateret, at disse ikke blev indberettet til socialtilsynet. Kofoedsminde har efterfølgende siden d. 1. juli 2015 fremsendt indberetningerne, og der har også været løbende dialogmøder med tilbuddet omkring de fremsendte indberetninger.

Socialtilsynet har endvidere udarbejdet en tilsynsrapport for tilbuddet af d. 20/10-2015, hvor det bl.a. vurderes, om tilbuddets pædagogiske indsats understøtter, at der ikke forekommer overgreb i tilbuddet, samt om tilbuddets beredskab i forhold til at forebygge overgreb er tilpasset målgruppen og er kendt af medarbejderne. Disse indikatorer omfatter imidlertid overgreb inde i tilbuddet og ikke overgreb mod personer udenfor tilbuddet, som den verserende sag omhandler.

Dog har tilbuddets forebyggelse mod overgreb inde i tilbuddet også betydning for forebyggelse af andre overgreb, og Socialtilsyn Øst har i seneste tilsynsrapport bl.a. vurderet, at tilbuddet indenfor deres målsætning og set i forhold til målgruppens forudsætninger, i tilstrækkelig grad, forebygger overgreb. Der er i vurderingen bl.a. lagt vægt på, at:

- Tilbuddet generelt har fokus på at skærme sårbare borgere, så overgreb minimeres.
- Der er mulighed for at politianmelde en borger direkte via tilbuddets elektroniske journaliseringssystem.
- Tilbuddets seksualvejleder anvendes forebyggende i forhold til overgreb.
- Der på hver afdeling findes regler, der skal forebygge overgreb.

I forhold til helt at forhindre at borgere begår overgreb via internettet fra f.eks. mobiltelefoner, er tilbuddets handlemuligheder dog begrænset af gældende lov om undersøgelse af borgernes opholdsrum og ejendele.

Det følger således af lov om social service § 137 h, at der for anbragte personer i boformer, jf. § 108, uden retskendelse, kan træffes afgørelse om undersøgelse af den anbragtes opholdsrum og ejendele, når dette skønnes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, herunder for at forebygge eller forhindre kriminalitet. Det er dog en betingelse for at træffe en sådan afgørelse, at formålet med indgrebet ikke hensigtsmæssigt kan nås ved mindre indgribende indsatser (proportionalitetsprincippet), jf. lovens § 137 f, stk. 5, hvilket begrænser hyppigheden af disse indgreb.

Samtidig indeholder bestemmelsen ikke hjemmel til at foretage en kropsvisitation af den anbragte, hvorfor en evt. mobiltelefon med internetadgang ikke vil blive fundet under disse ransagninger, såfremt enheden befinder sig på selve personen. Det samme gør sig gældende, såfremt den anbragte sætter sig til modværg, hvorved indgrebet ikke kan gennemføres uden tilkaldelse af politiet.

Dette skal også ses i sammenhæng med grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed, hvorefter husundersøgelse, beslaglæggelse og undersøgelse af breve og andre papirer samt brud på post-, telegraf- og telefonhemmeligheden, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene må ske efter en retskendelse. Kofoedsminde's handlemuligheder i forhold til at forhindre de anbragte i at udføre overgreb via internettet, er således begrænset af ovenstående forhold.”

Som det fremgår af disse bidrag, oplever både regionen og Socialtilsynet, at de mangler de rette redskaber til at forebygge, at domsanbragte igen krænker børn og unge. Disse meldinger tager jeg meget alvorligt, og jeg er meget optaget af at få løst udfordringerne på Kofoedsminde. Det er ganske enkelt ikke acceptabelt, at beboere på Kofoedsminde kan forsætte deres krænkende handling på internettet efter, at de er blevet anbragt.

Jeg har besøgt Kofoedsminde og er i god dialog med både Kofoedsminde og Region Sjælland om, hvad der kan gøres, så de langt bedre kan forhindre denne slags sager fremover. Det handler både om tekniske løsninger, muligheder inden for eksisterende lovgivning og ønsker til ændring af lovgivning på området.

Samtidig er en ekstern konsulent i dette efterår i gang med at evaluere lovændringen fra 2013, som styrkede indgrebsmulighederne i serviceloven. Jeg ser frem til at få resultaterne af evalueringen. Det er min forventning, at vi gennem evalueringen og dialogen med Kofoedsminde samt regionen får et godt grundlag for at vurdere, hvilke tiltag der er nødvendige, så man fremover bedre kan forebygge, at domsanbragte krænker børn og unge.”

Der spørges i nærværende spørgsmål også til, hvilke myndigheder har svigtet eller ikke løftet sit ansvar i denne sag. Jeg har ikke grundlag for at kunne fastslå, at en eller flere myndigheder har svigtet deres ansvar i denne sag.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann